

Această carte îi aparține:

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.

Tel./fax: 022 20 34 91, tel.: 022 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md

Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.

Tel./fax: 021 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md

cartier.md

Cărțile CARTIER pot fi procurate în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.

Cartier eBooks pot fi procurate pe iBooks, Barnes & Noble și cartier.md

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău. Tel./fax: 022 21 42 03.

E-mail: librariadincentru@cartier.md

Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel./fax: 022 24 10 00.

E-mail: librariadinhol@cartier.md

Comenzi CARTEA PRIN POȘTĂ

CODEX 2000, Str. Toamnei, nr. 24, sectorul 2, 020712 București, România.

Tel./fax: (021) 210 80 51.

E-mail: romania@cartier.md

Plata se face prin ramburs, la primirea coletului.

Colecția *Cartier codobelc* este coordonată de Lică Sainciuc

Editor: Gheorghe Erizanu

Ilustrații: Oana Ispir

Lector: Emilian Galaicu-Păun

Design/tehnoredactare: Vitalie Coroban

Prepress: Editura Cartier

Tipărită la Combinatul Poligrafic

Robert Șerban

CELE PATRU ARIPI ALE BUNICII

Ediția I, mai 2018

© 2018, Editura Cartier pentru prezenta ediție. Toate drepturile rezervate.

Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Șerban, Robert

Cele patru aripi ale bunicii / Robert Șerban; il. de Oana Ispir. – Chișinău: Cartier, 2018 (Combinatul Poligrafic). – 20 p.:

il. color. – (Colecția „Cartier codobelc” / coord. de Lică Sainciuc, ISBN 978-9975-79-893-8).

1000 ex.

ISBN 978-9975-86-281-3

821.135.1-93

Ș 47

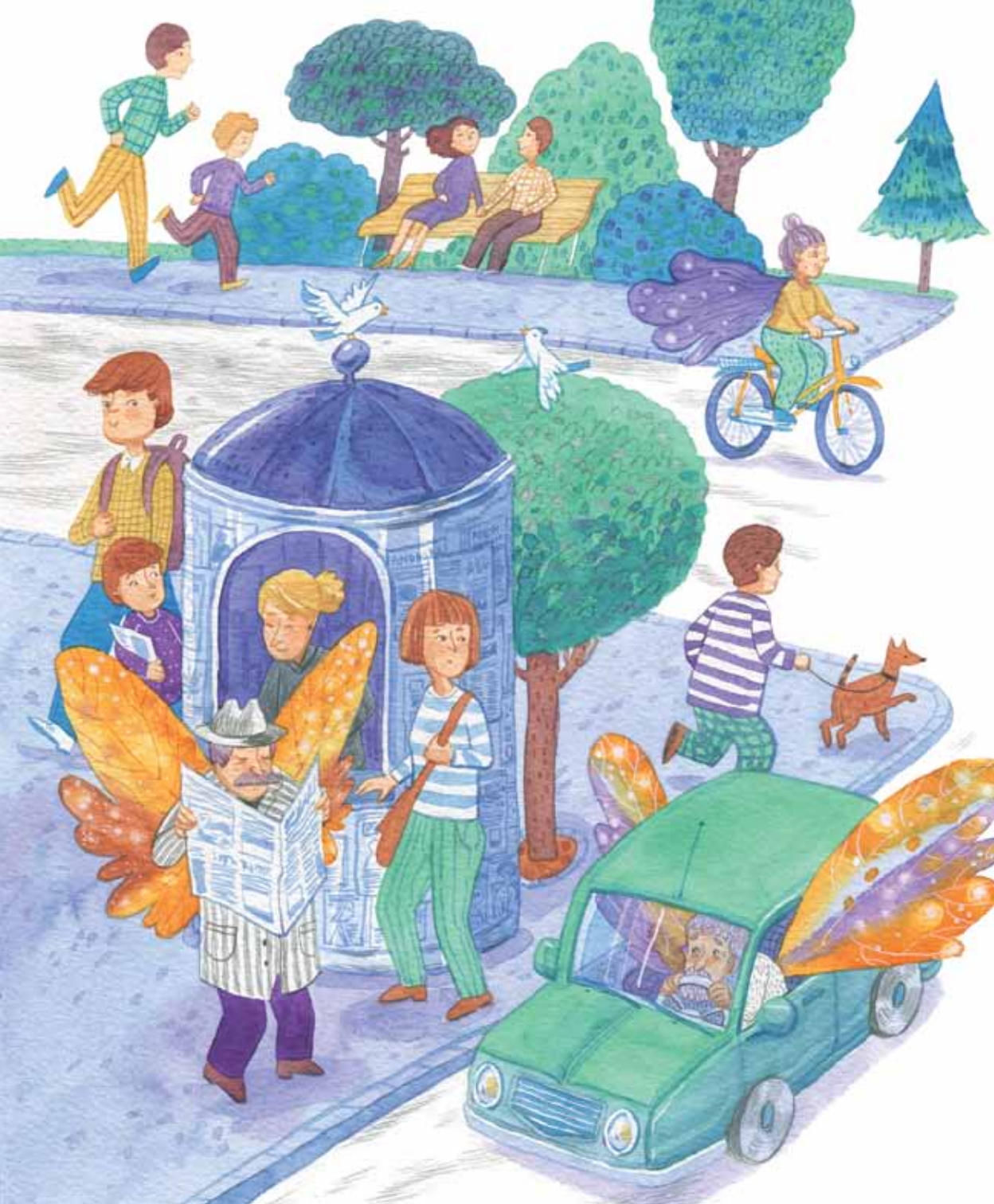
ROBERT ȘERBAN

Cele patru aripi ale bunicii

Ilustrații de
OANA ISPIR

CARTIER *codobele*

PE PLANETA ARRET nu era altfel decât pe Pământ. Cu o singură excepție: după ce împlineau 60 de ani, celor de acolo începeau să le crească aripi. Și cu cât înaintau în vârstă, cu atât aripile lor erau mai mari. Doar că nimeni de pe Arret nu zburase vreodată. În afară de niște salturi mai lungi și de sărituri mai înalte, n-au reușit mare lucru, deși toți încercaseră. Legendele spuneau că ar fi existat câțiva care au zburat, dar asta se întâmplase tare demult și, oricum, nu exista nicio dovadă că ar fi fost și adevărat. În afară de câteva desene pe o stâncă. Locuitorii de pe Arret se împăcaseră cu gândul că aripile nu-i ajutau decât să-și facă vânt vara, ori să se ferească de ploaie când nu aveau umbrelă, sau când își luau la revedere și le fâlfâiau. În rest... Ba pe unii îi mai încurcau. La somn, la condus mașina, la înotat. Oricum, erau invidiați de cei mai tineri, care abia așteptau să le crească și lor aripi. Și chiar dacă nu vor zbura cu ele, măcar se vor distra!

Și bunica Airelav încercase să zboare. Cam cu 10 ani în urmă i-au dat aripile. Între timp, crescuseră, iar când își vedea nepoții, pe Anirc și Rodut, care veneau în vizită, le flutura ca pe niște steaguri, alături de cele ale bunicului Ulen.

Pe Airelav, aripile n-o încurcau decât la gătit. Doar că asta se întâmpla destul de des, fiindcă își petrecea o bună parte din timp în bucătărie. Îi făcea mare plăcere să își răsfete nepoții cu fel de fel de mâncăruri despre care băiețelul Rodut spusese că erau atât de bune, încât îți venea să vorbești în șoaptă...

Într-o zi, la sfârșitul unei mese de prânz ce se încheiase cu celebra prăjitură *Tăvălita*, Anirc și Rodut și-au făcut un semn, după care fata a spus:

— Buni, eu și frate-meu am hotărât: trebuie să zbori!

— Trebuie, scumpilor! Acuși zbor spre dormitor, să trag un pui de somn. Sunt ruptă de obosită. Veniți și voi?

— Nu, buni, n-ai înțeles: trebuie să zbori, pur și simplu.